

د پیغمبر
د لمانځه طریقه

عبدالرحیم سلطان

Pashto
پښتو

صفا صلاا النبي ﷺ

عبا الرءيم سلطان

PASHTO
بشټو

٢٠٠١) المكتبة التعاونية للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالربوة، ١٤٤١هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

خان، عبدالرحيم سلطان

صفة صلاة النبي ﷺ: اللغة البشتو. / عبدالرحيم سلطان خان. - الرياض، ١٤٤١هـ

٣٢ ص، ١٢ سم X ١٦,٥ سم

ردمك : ٧-٧٢-٨٢٤٩-٦٠٣-٩٧٨

١- الصلاة ٢- الحديث - مباحث عامة أ. العنوان

۱۴۴۱/۱۶۸۳ دیوی ۲۵۲.۲

رقم الايداع: ١٤٤١/١٦٨٣

ردمك : ٧-٧٢-٨٢٤٩-٦٠٣-٩٧٨

مركز اصول
Osool Center

أعد هذا الكتاب وصمّم من قبل مركز أصول، وجميع الصور المستخدمة في التصميم يملك المركز حقوقها، وإن مركز أصول يتيح لكل مسلم طباعة الكتاب ونشره بأي وسيلة، بشرط الالتزام بالإشارة إلى المصدر، وعدم التغير في النص، وفي حالة الطباعة يوصى المركز بالالتزام بمعاييرها في جودة الطباعة.

+977 11 220 29..

+911 11 29V . 121

ص. ب. ٢٩٤٦٥ - الرياض ١١٤٥٧

osoul@rabwah.sa @

www.osoulcenter.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لړلیک

۹	د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د لمانځه طریقه
۱۱	په کامله توګه اودس کول
۱۱	قبلې لوري ته مخ کول
۱۲	د لمانځه د پیل شروع تکبیر الله اکبر
۱۲	رفع الیدین) لاسونه د غوږونو یا تر اوږو برابر پوري پورته کول
۱۳	سینه باندې لاسونه کیښودل
۱۳	داستفتاح د لمانځه د پیل شروع دعاګانې
۱۵	په لمانځه کېنې درکوع کولو طریقه او دهغې دعا
۱۵	درکوع نه سر راپورته کولو طریقه او دهغې دعا
۱۷	لمړۍ سجده
۱۸	د دوو سجدو په مابین کېنې د کیناستلو طریقه
۱۹	دوهمه سجده
۱۹	دوهمې سجدې نه روستو کیناستل
۲۰	د تشهد طریقه په دوه رکعتي لمونځ کېنې
۲۳	د تشهد طریقه په درې رکعتیز او څلور رکعتیز لمانځه کېنې
۲۵	د سلام ګرځولو نه روسته ذکر او دعاګانې
۲۷	سنن رواتب سنت لمونځ

د پیغمبر ﷺ د لمانځه طریقه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على عبده ورسوله محمد وآله وصحبه أما بعد!

د نبي کریم ﷺ د لمانځه د طریقي په اړوند دا یوڅو مختصري خبري هریو مسلمان سړي او ښځې ته یې ددې لپاره وړاندې (پیش) کوم چه دا ولولي او کوشش او کړې چه په لمانځه کښې د پیغمبر ﷺ متابعت او پیروي اوکړې، لکه څنگه چه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

زه مو چه په کومه طریقه په لمانځ کولو لیدلی یم په هماغه طریقه لمانځ اوکړئ. (بخاری: ۶۳۱)

محرمو ورونو دادی د لمانځه د طریقي بیان

۱ په کامله توگه اودس کول

يعني په کامله توگه به اودس اوکړې، لکه څنگه چې په قران کېږي د الله تعالی حکم دی، الله تعالی فرمایلي دي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ [المائدة: ٦]

ای مؤمنانو کله چې تاسي پاڅیږي لمانځه ته پس ووينځی خپل مخونه او خپل لاسونه سره د څنگلو نه اومسحه وکړی په خپلو سرونو باندې او ووينځی خپلې پښې سره د گتکيو نه. اوهمدارنگه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي:

«لَا تَقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ» دپاکي (اوداسه) څخه پرته لمونځ نه قبلېږي. (صحيح مسلم: ٢٢٤)

همدارنگه نبي کریم ﷺ هغه کس ته فرمایلي وو کوم چې لمونځ په بېره کولو: «إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْبِغِ الْوُضُوءَ». (صحيح بخاری: ٦٢٥١)
هر کله چې د لمانځه اراده اوکړې، نو په کامله توگه اودس اوکړه.

۲ قبلي لوري ته مخ کول، نيت کول، او خپلي مخې ته ستره کيښودل:

لمونځ کونکی (هر چیري چې وي) په ټول ځان (بدن) سره به د قبلي (کعبې) لوري ته مخ کړې او په زړه سره به د هغه لمونځ نيت او اراده اوکړي کوم چې ادا کوي، فرض لمونځ وي او که نفل، او په ژبه باندې به د نيت الفاظ نه وايي، ځکه چې دا کار نارواه او بدعت دی، پیغمبر ﷺ او دهغه اصحابو (ملگرو) نه دی کړی.

او که چیري لمانځ کونکی امام وو، او یا یې تنها (یوازې) لمانځ کاوو، نو مخې ته یې باید ستره يعني داسې یو څیز وي چه لمانځ ورته اوکړې، ځکه چه نبي کریم ﷺ ددې امر کړی دی.

په لمانځه کښې قبلې لوري ته مخ کول شرط دي پرته د یو څو څرگنده مسائلو (حالاتو) څخه چه علماو دهغې وضاحت په خپلو کتابونو کښې کړی دی.

فائده: هغه کسان چه قبلې لوري ته مخ کولو نه عاجز وي، لکه هغه څوک چه په زولنو کښې تړل شوی وي او دقبلې لور ته مخ کولو نه عاجز وي، او هغه څوک چه دسخت جنگ په حالت کښې وي، او همدارنگه هغه څوک چه د سیلاب، اور، دښمن، وغیره نه د تینښتې په حالت کښې وي، او نشې کولای چه قبلې لوري ته مخ کړې، او همدارنگه هغه سخت بیمار چه د قبلې لور ته د مخ کولونه عاجز وي، ددې ټولو نه داحکم (قبلې لورته مخ کول) ساقط دی، بلکه دوي به د خپل طاقت سره سم هر لورته چه اوغواړې لمانځ ادا کولای شي، ځکه چه الله تعالی فرمایلي دي ﴿فَاقْبَلُوا اللَّهَ مَا أَسْطَعْتُمْ﴾ [التغابن: ۱۶] ویره کوئ د الله تعالی نه څومره چه ستاسو وس رسیږي.

❦ **د لمانځه د پیل (شروع) تکبیر (الله اکبر)** ویل لمانځ کونکی به د لمانځه د پیل (شروع) تکبیر (الله اکبر) اووايي، او د سجدي ځاي ته به گوري.

❦ **رفع الیدین (لاسونه د غوږونو یا تر اوږو برابر پوري پورته کول):**

لمانځ کونکی به د تکبیر (الله اکبر) ویلو په وخت خپل لاسونه د غوږونو او یا د اوږو تر برابر پوري پورته کړي.

سینه باندي لاسونه کيښودل:

دواړه لاسونه به په سینه باندي کيږدي، او بني لاس به يي د کيڼ (چپ) لاس د څپرې (ورغوي) مړوند او څنگلو دپاسه وي، ځکه چه د بني کریم ﷺ څخه همدا ډول ثابت دي، په حديث د وائل بن حجر او قبيصه بن هلب رضي الله عنهما کښي.

داستفتاح (د لمانځه د پيل (شروع) دعا گاني:

سنت ده، چه د لمانځه د پيل (شروع) دعا ولولي، او هغه دادعا دا ده:

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالْبَرْدِ»

ای الله ! له ما څخه زما گناهونه دومره لري کړي، لکه شرق او غرب دې چه له يو بل څخه لري کړي دي ای الله ! ما له گناهونو څخه داسي پاک کړه، لکه سپينه جامه چه د څيري څخه پاکه شي، ای الله ! ما له گناهونو څخه په اوبو او واوره او ړلی سره وومينځه (پاک) کړه! (صحيح بخاری: ۷۴۴، صحيح مسلم: ۵۹۸)

او که اوغواړي، دهغې پرځاي دې دا دعا ووايي:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

ای الله ! ته پاک يي، او ستا ثنا وايو، او ستا نوم مبارک (برکت والا دی) او ستا شان لوړ او اوچت دی، او ستانه پرته بل هيڅوک د عبادت او بندگي مستحق نشته. (سنن ابوداود: ۷۷۵، سنن الترمذی: ۲۴۲، سنن ابن ماجه: ۸۰۴، حم/۳۰) (صحيح، ارواء الغليل: ۳۴۱)

او کولای شي د دې دواړو دعاو پرته بله د استفتاح لمانځه د پیل داسي کومه دعا ولولي چه دني کریم ﷺ نه ثابته وي، او بهتره داده چه کله یوه او کله بله دعا ووايي، ځکه چه په دې کښې پوره متابعت او پیره وي ده.

تعوذ، تسمیه، او سورت فاتحه لوستل:

او له هغې وروسته به (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). زه په الله تعالی پوري د شیطان رتلی شوي نه پناه غواړم.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ. په مدد دنوم د الله تعالی چه عام مهربانه دی، او خاص مهربانه دی شروع کوم او بیا به سورت فاتحه ولولي، ځکه چه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي:

«لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». د هغه چا لمونځ نه کیږي، چه سورت فاتحه په کښې ونه لولي. (صحيح بخاری: ۷۵۶، صحيح مسلم: ۳۹۴)

د سورت فاتحې لوستلونه روستو به په جهري لمانځه کښې، په لوړ اواز او په سري لمانځه کښې په تیت (سوکه) اواز سره (آمین) اووايي.

فائده: جهري لمونځ هغه لمونځ وي په کوم کښې چه قرائت په لوړ اواز سره لوستل کیږي، او سري لمونځ هغه وي، په کوم کښې چه قرائت په تیت (سوکه) اواز سره لوستل کیږي.

او بیا به هغه سورت یا ایاتونه، چه ورته اسان وي ولولي، بهتره داده چه له فاتحې وروسته د ماسپښین مازدیګر او ماخوستن په لمونځونو کښې له (اوساط المفضل) سورتونو څخه او دسهار په لمانځه کښې د (طوال المفضل) او دماښام په لمانځه کښې، کله د (طوال المفضل) او کله د (قصار المفضل) سورتونو څخه ولولي، تر څو په هغه احادیثو باندې عمل اوکړی شي، کوم چه دې باره کښې د نبي کریم ﷺ نه نقل دي.

فائده: د سورت (حجرات) نه تر سورت (بروج) پوري سورتونو ته (طوال

المفصل) او د هغې نه تر سورت (البینة) پوري سورتونو ته (اوساط المفصل) او د هغې نه تر پایه پوري سورتونو ته (قصار المفصل) سورتونه وایي.

۷ په لمانځه کېنې در کوع کولو طریقه او دهغې دعا:

رکوع به په داسې حال کېنې کوي، چه الله اکبر به اووايي، او لاسونه به د اړو يا غوړونو تر برابر پوري پورته کړي.

او سر به د رکوع په حالت کېنې د شاه سره برابر ساتي (ښکته، او يا پورته به يي نه نيسي) او دواړه لاسونه به په زنگونو باندې داسي کېږدي چه گوټې به يي کلاو (پراخه) وي.

او رکوع کېنې به د اطمئنان او ارامي څخه کار اخلي يعني بيره به نه کوي، او دا دعا په کېنې ولولي «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ». زما لوي پرور دگار پاک دی. او بهتره داده چه دا دعا دري يا ډير کرته ولولي، او مستحب ده چه دادعا ورسره هم ولولي:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

الهي ته پاک ذات يي او ستا ثنا وایم الهي ماته بښنه اوکړي.

۸ در کوع نه سر راپورته کولو طریقه او دهغې دعا:

بيا به د رکوع نه سر راپورته کړي په داسي حال کېنې چه دواړه لاسونه به د اړو يا غوړونو تر برابر پورته کړي، او که امام وو، او يا يي تنها لمونځ کاوو، نو داسې به اووايي: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُ تَعَالَى دَهغۀ چا اواز اوري چه دده حمد او ثنا اووايي.

او د ولاړي په حالت کېنې به دا دعا ولولي «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ» الهي تالره

ستاینه ده پوره ډیره زیاته پاکه او مبارکه الهی تالره پوره ستاینه ده داسمانونو اود ځمکې اودهغوي ترمینځ د مخلوق د ډکوالي په اندازه او په اندازه د ډکوالي دهغه شیانوچه تا ورسته غوښتي دي. (صحیح مسلم: ۴۷۶)

او که چیرته مقتدي يعني امام پسي يي لمونځ کاوونو بیا به د رکوع څخه دراپورته کیدو په وخت دا دعا تر پایه پوري ولولي: (ربنا لك الحمد) الهی تالره ستاینه ده.

او که چیري دوي (امام، مقتدي، او تنها لمونځ کونکي) د تیر ذکر څخه روستو دا دعا هم ولولي نو ښه به وي: «أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» ای دستا يني او لوي خاونده کومه رښتني خبره چه بنده کړيده داده اومونږ ټول ستا بنده گان يو الهی ته چه څه چاته ورکړې دهغې څوک بنده ونکې نشته او ته چه څه له چانه بند کړې دهغې څوک ورکونکی نشته اوافايده نه ورکوي ما لدار لره مال دهغې ستا د عذاب نه ، ځکه چه دادعا هم دپیغمبر ﷺ نه ثابته ده (صحیح مسلم: ۴۷۷)

او مستحب ده چه لمونځ کونکي (که امام وي، يا مقتدي، يا تنها لمونځ کونکی وي) چه په دي حالت کښې هم لاسونه په سينه باندي کېږدي، لکه څنگه چه يي درکوع نه مخکې لاسونه په سينه باندي کيښودل، ځکه چه د پیغمبر ﷺ څخه د وائل بن حجر او سهل بن سعد رضي الله عنهما په حديث کښې ددي خبري دليل او ثبوت شته.

فائده: درکوع نه روستو په سينه باندي لاسونه کيښودل دشيخ ابن باز رحمه الله موقف دی، او ددي مذکوره حديث څخه يي استدلال کړی دی، او دحجاز بعضي علماو همدا قول غوره کړي، ليکن ددي په خلاف باندي د جمهورو علماو وينا داده، چه درکوع نه ورستو د لاسونو ښکته زورېند نيول مستحب دي، او همدا قول علامه الباني رحمه الله غوره کړی دی د وضاحت لپاره (الصحيحه: ۲۴۴، صفة صلاة النبي، ص: ۱۲۰-۱۲۱) اوگوری.

۹ لمری سجده

سجده به کوي، په داسي حال کې چې چې الله اکبر به اووايي، او که کولاي شي نو زنگونونه به د لاسونو نه مخکېني زمکې ته يوسي، او که دا ورته سخته وه نو بيا دې لاسونه د زنگونو نه مخکېني زمکې ته يوسې او د لاسونو گوټي به يوبل ته نيردې او پرانستلي ساتي او په لاندي اووه اندامونو به سجده اوکړي، تندي له پوزي سره، او دواړه لاسونه، او دواړه زنگونونه، او ددواړو پښو د گوټو لاندي طرفونه، او په سجده کېني به دا دعا لولي: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى». پاک دی زما لوی پروردگار او مستحب ده چې دا دعا دري ځله يا ددې نه هم زياته تکرار کړي.

فائده: سجدې ته د تللو په وخت کېني لاسونه د زنگونو نه مخکې په زمکه کيښودل افضل دي، او په دې کېني د اساني او سختې قيد نشته، ځکه چې په مستدرک د حاکم کېني د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما حديث (۲۲۶۱) او په سنن نسائي (۱۰۹۱) وغيره کېني د ابو هريره رضي الله عنه حديث په قوي سندونو سره ذکر دی او ددې حديثونو نه معلوميږي چې پیغمبر ﷺ سجدې ته د تللو په وخت خپل دواړه لاسونه د زنگونو نه مخکېني په زمکه کيښودل، او دا دواړه حديثونه صحيح دي، او ددې په خلاف په سنن ابی داود کېني د وائل بن حجر رضي الله عنه حديث په کوم کېني چې د زنگونو د لاسونو نه مخکېني په زمکه کيښودلو ثبوت ملاويږي، هغه حديث کمزوری دی او ددې وضاحت علامه الباني رحمه الله په (سلسل الاحاديث الضعيف ۹۲۹) اور ارواء الغليل (۳۵۷)) کړی دی

او مستحب ده چې دا دعا ورسره هم ولولي: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» ای زموږ ربه تا په پا کې سره يادوم اوتا لره ستاينه کوم الهي ماته بښنه وکړي.

د سجدې په حالت کېني ډيري دعاګانې غوښتل پکار دي، ځکه چې

پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعِظْمُوهَا فِيهِ الرَّبُّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ».

په ركوع كښې د پرور دگار لويي بيان كړئ، او په سجده كښې د دعا كولو كوښښ او خواري او كړئ اميد دى چه دعا گاني به موقبولي شي. (مسلم: ۴۷۹)

او همدارنگه پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». (مسلم ۴۸۲)

بنده خپل رب ته د سجدې په حالت كښې ډير نيز دي وي، نو د سجدې په حالت كښې د ډيرو دعاگانو كوښښ او كړئ.

او همدارنگه لمونځ كونكى بايد د سجدې په حالت كښې كوشش او كړې چه دخپل ځان او نورو مسلمانانو لپاره د الله تعالى څخه د دنيا او اخرت خيرونه او غواړي، كه فرض لمونځ وي او كه نفل، او دواړه مټي به د بغلونو (تحرگونو) څخه او كيده به د وره نونو څخه او وره نونه به د پښديو څخه بيرته (ليري) ساتي. او همدارنگه څنگلي به د ځمكې سره نه لگوي بلكه پورته به يي نيسې، ځكه پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبَسَاطَ الْكَلْبِ».

په سجده كښې خپل ځانونه بڼه برابرئ، او دسپي په شان خپلي څنگلي په ځمكه مه غورئ. (بخاری: ۸۲۲، مسلم: ۴۹۳)

د دوو سجدو په مابين كښې د كيناستلو طریقه: د سجدې نه به سر راپورته كړئ په داسې حال كښې چه الله اكبر به اووايي، او چپه پښه (قدم) به ځملي (هوار كړې) او ور باندې به كينښي، او بڼي پښه (قدم) به ودروي، او

لاسونه به په وره نونو او زنگنونو باندې کيږي، او دا دعا به لولي: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، وَاجْبُرْنِي».

ای زما ربه ماته بښنه وکړه او را باندې مهربانه شه اوماته هدایت وکړه او ماته روزي راکړه اوماته عافیت راکړې او زما نقصانات پوره کړه. (ابوداود: ۸۵۰) (ترمذی: ۲۶۷) (ابن ماجه: ۸۹۸) حسن

او په ارام سره به کښینې، بېړه (تیزې) به نه کوي تردې چې هر جوړ خپل ځای ته ورسېږي، لکه څنګه چې درکوع نه روستو د ولاړې په حال کښې په ارام سره ودرېږي ترڅو هر جوړ خپل ځای ته ورسېږي ځکه چې پیغمبر ﷺ به د رکوع نه روستو په ارام سره ودرېده، چې تقریبا مقدار به یې د رکوع برابر وو او همدارنګه د دوو سجودو په مابین کښې به په ارام سره کیناست چې مقدار به یې تقریبا د سجدي برابر وو. (بخاری: ۷۹۲، مسلم: ۴۷۱)

❖ دوهمه سجده

بیا به الله اکبر اووايي، او دوهمي سجدي ته به لاړ شي او د لمړۍ سجدي په څیر به دوهمه سجده اوکړي.

❖ دوهمي سجدي نه روستو کیناستل:

بیا به تکبیر (الله اکبر ووايي) او سر به دسجدي څخه راپورته کړي، او دوو سجودو ترمنځ ناستې پشان به لږ غوندي کښینې او دې ناستې ته دقفهاو په اصطلاح (جلسة الاستراحة) وایي، او د استحباب په درجه کښې مشروع ده که چا ونه کړه باک نلري او همدارنګه په دې ناسته کښې کومه دعا ذکر وغیره هم نشته.

بیابه دوهم رکعت ته پاڅیري، په داسې حال کې چې لاسونه به یې په زنګونو تکیه کړي وي، او چه کله پاڅیده، نو فاتحه (الحمد لله) او ورسره به کوم سورت یا هغه ایتونه چه ورته اسان وي ولولي، او دا رکعت به هم دلرې رکعت په څیر ادا کړې.

فائده: دوهم رکعت ته د پاڅیدلو په وخت کې چې لاسونه په زمکه تکیه کول سنت دي، ځکه چه دا پیغمبر ﷺ نه ثابت دي، لکه په صحیح بخاری (۸۲۴) او سنن نسائی (۱۱۵۳) کې چې د مالک بن حویرث رضي الله عنه حدیث په دې خبره واضح او ښکاره دلیل دی، او ددې په خلاف هغه حدیث کوم چه په دې دلالت کوي چه لاسونه باید په زنګونو کېښودل شي ضعیف او کمزوری دی پوره تفصیل د علامه الباني په کتاب سلسله الاحادیث الضعیف (۹۲۹) اوارواء الغلیل (۳۵۷) کې چې کتلی شي.

۱۳ دشهد طریقه په دوه رکعتي لمونځ کېږي.

که چېرته لمونځ دوه رکعتي وو، لکه د سهار، جمعي او اخرونو لمونځ، نو له دوهمې سجدې وروستو به داسې کېښي، چه د ښې پښې قدم به ودروي، او دچې پښې قدم به هوار کړي، او په هغې به کېښي او خپل ښي لاس به په ښي ورانه کېږدي، او د اشارې له گوټي پرته به د لاس نوري ټولي گوټي را بندي کړي، او په دې یوه گوته به د الله تعالی د توحید اشاره کوي، او بله طریقه داهم ده، چه د ښي لاس کوچنۍ او ورسره دوهمه گوته رابندې کړې او د مینځ گوته د غټي گوټي سره یوځای کړې کړي، او په سونډه گوته باندي دالله تعالی د توحید اشاره اوکړي ځکه چه دا طریقه هم د پیغمبر ﷺ نه ثابته ده.

او بهتره داده، چه کله په یوه طریقه عمل اوکړي شي او کله په بله، او خپل چپ لاس به په خپل چپ ورانه باندي کېږدي، او له دې وروستو به بیا د اشهد اوواي: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ

اللّٰهُ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

ټول ژبني او مالي او بدني عبادتونه الله جل جلاله لره دي سلام او دالله رحمتونه او برکتونه دي وي په تا ای پیغمبره سلام دي وي په مونږ او دالله په نیکو بنده گانو باندي زه گواهي ورکوم چه بيله الله جل جلاله بل څوک دعبا دت لا ټق نشته، اوزه گواهي ورکوم چه محمد صلی الله علیه وسلم د الله بنده او پیغمبر دی. (بخاری: ۸۳۱، ۱۲۰۲ ۶۳۲۸، ۷۳۸۱، مسلم: ۴۰۲)

بیا به دا درود ووايي «اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ. اللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ».

الهي په محمد صلی الله علیه وسلم او په آل د محمد صلی الله علیه وسلم رحمتونه را ولیږه لکه څنگه چه دې په ابراهيم عليه السلام او دهغي په آل رحمتونه را لیږلي وو په رښتیا سره ته ستا یل شوی اود لويي خاوند يي الهي په محمد صلی الله علیه وسلم او په آل د محمد صلی الله علیه سلم باندي برکتونه راولیږه لکه څنگه چه دي په ابراهيم عليه السلام او دهغه په آل با ندي برکتونه رالیږلي وو په رښتیا سره ته ستا یل شوی اود لويي خاوند يي. (بخاری: ۳۳۷۰، ۴۷۹۷، ۶۲۵۷، مسلم: ۴۰۶)

او بیا به ددي دعا په ویلو سره د څلورو څیزونو نه پناه او غواړي:

«اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

الهي زه په تا سره د عذاب د جهنم نه پناه غواړم او د قبر د عذاب نه پناه غواړم او د ژوند او د مرگ دفتنونه پناه غواړم او د دجال دفتني دشر نه پناه غواړم. (مسلم: ۵۹۰)

او ددي نه روستو باید د الله تعالى نه د دنیا او اخرت خپرونه او غواړې، فرض لمونځ وي او که نفل وي، او دخپل مور او پلار او نورو ټولو مسلمانانو لپاره د الله تعالى نه دعا او غواړې باک نلري، ځکه چې د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه په حدیث کښې کله چې ورته پیغمبر ﷺ تشهد وروښود دا وینا عامه ده:

«ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبُهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو».

په یو بل لفظ کښې دي:

«ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ».

بیا یې چې کومه دعا خوښه شي د الله نه دي او غواړي.

په دې دواړه روایتونو کښې د پیغمبر ﷺ وینا عامه ده ټولو هغه دعاگانو ته شاملېږي، کومو کښې چې د دنیا او اخرت خیر وي. (بخاری: ۸۳۵، مسلم: ۴۰۲)

بیا به په اخره کښې ښي او چپ لوري ته سلام او گرځوي، او د سلام الفاظ به اووايي (السلام علیکم ورحمة الله) سلامتیا او دالله تعالى رحمت دې وي په تاسو باندې

❖ د تشهد طریقه په دري رکعتیز او څلور رکعتیز لمانځه کښې:

که چېرته لمونځ دري رکعتي وي، لکه د ماښام، او یا څلور رکعتي وي، لکه د ماسپښین، مازدیگر، او ماخوښتن لمونځونه، نو مخکې ذکر شوی تشهد او درود به اووايي بیا به دریم رکعت ته پاڅیږي.

او دپاڅیدو په وخت به لاسونه په زنگنونو تکیه کړي او همدارنګه دواړه لاسونه به د اړو یا غوږونو برابر پورته کړي، او الله اکبر به اووايي، او لاسونه به په سینه کېږدي، لکه څنګه چې مخکې ذکر شو او یواځې فاتحه به ولولي. (بخاری: ۷۵۹، مسلم: ۴۵۱)

او که د ماسپښین لمانځه په دریم او څلورم رکعت کې د سورت فاتحي نه روستو څه سورت وغیره ولوستلو باک نلري، ځکه چې دابو سعید رضي الله عنه

په حدیث کښې چه د پیغمبر ﷺ نه یې نقل کړی دی ددې ثبوت شته. (مسلم: کتاب الصلاة ۴۵۴)

په لمړي تشهد کښې درود ویل مستحب دي واجب نه دي، نو که په اولي تشهد کښې چا درود ونه لوست باک نلري.

بیا به د ماښام لمونځ له دریم رکعت، او د ماسپښین او مازدیگر لمونځ له څلورم رکعت وروسته همغه رنگ تشهد ولولي، کوم چه په دوه رکعتي لمونځ کښې ذکر شو، او بیا به په نبي کریم ﷺ باندي درود ووايي او همدارنگه به د جهنم د عذاب، او د قبر د عذاب او د ژوند، او مرگ، او د دجال دفتنو نه په الله تعالی پوري پناه او غواړي.

او باید ده چه له دي ورسو د نورو دعاگانو کونښن او کړې، په دې ځاي کښې او همدارنگه ددي نه سوا په نورو ځايونو کښې دادعا هم مشروع ده: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

ای ربه ځمونږ: را کړې مونږ ته خوشحالي په دنیا کښې په نیک عمل سره، او را کړې مونږ ته خوشحالي په اخرت کښې په جنت سره او بچ اوساتي مونږ د اور د جهنم نه.

دا خبره واضحه ده، چه په دري رکعتي، لکه د ماښام لمونځ او څلور رکعتي لکه د ماسپښین، مازدیگر، او ماخوستن لمونځ، په دې لمونځونو کښې دوه تشهد دي، او د دوهم تشهد د کیناستلو طریقه دلري تشهد د کیناستلو نه جداده هغه داسي چه په دوهم تشهد کښې به لمونځ کونکی خپله ښی ښپه ودروي او چه ښپه به د ښی ښپي نه لاندي اوباسي، او په زمکه به کښيښي، لکه څنگه چه په حدیث د ابو حمید رضي الله عنه کښې چه امام بخاري نقل کړی دی ذکر دي. (صحیح بخاری: ۸۲۸)

او بیا به ښي او چپ طرف ته سلام وگرځوي او (السلام علیکم ورحمة الله) به وایي.

سلامتیا او دالله تعالی رحمت دې وي په تاسو باندي.

د سلام گرځولو نه روسته ذکر او دعاگانې:

دري ځله «اَسْتَغْفِرُ الله» ويل: زه د الله تعالى څخه بښنه غواړم.

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمَعَكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ». (بخاری: ۸۴۴، ۶۳۳، مسلم: ۵۹۳)

الهي ته له ټولو عیبونو نه پاک ېي، او سلا متیا ستا له طرفه ده برکتناک ذات ېي اود لویي اوعزت خاوند ېي، بيله الله نه بل هيڅوک دعبادت لائق نشته یو دی شریک نلري ده لره دکائناتو بادشا هي ده اوده لره پوره ستاینه ده او هغه په هرڅه قادری الهي چاته چه څه ورکړې دهغي منعه کونکی نشته او چانه چه څه منعه کړې دهغي ورکونکی نشته او فایده نه ورکوی مالدارته مال دهغي ستا د عذاب نه.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ». (مسلم: ۵۹۴)

بيله الله نه بل هيڅوک دعبادت لائق نشته یو دی شریک نلري ده لره دکائناتو بادشا هي ده اوده لره پوره ستاینه ده او هغه په هرڅه قادری هيڅ قوت نشته دگناه نه دساتلواود نيکيوپه کولومگر په الله سره بيله الله نه بل څوک دعبادت لائق نشته اوبيله له هغه نه دبل چا بندگي نه کوو نعمتونه اواחסانات دهغه له طرفه دي او هغه لره غوره ستاینه ده بيله الله نه بل څوک دعبادت لائق نشته په داسې حال کښي چه بندگي مو هغه لره خاص ده اگرچه کفران ېي بده گڼي ددي نه ورسته به دري دیرش ځله «سُبْحَانَ اللَّهِ» اودري دیرش ځله «الْحَمْدُ لِلَّهِ» اوڅلور دیرش ځله «اللَّهُ أَكْبَرُ» ووايي، دا ټول نه نوي ځله شو او دسلم ځل پوره کولو لپاره به یو ځل «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، ووايي (مسلم: ۵۹۷)

او همدا راز به دهر لمانځه څخه وروسته ايت کړسي هم لولي:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]

بيا سورت اخلاص:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۴]

بيا سورت الفلق:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ (۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ۱-۵]

بيا سورت الناس:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ (۱) مَلِكِ النَّاسِ ۝ (۲) إِلَهِ النَّاسِ ۝ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ (۵) مِنَ الْغَيْثَةِ وَالنَّكَايِ﴾ [الناس: ۱-۶]

دا دري سورتونه به د هر لمانځه نه وروستو يو ځل لولي او د سهار او ماښام لمونځونو نه وروستو به يي دري دري ځله لولي، ځکه چې د نبي کریم ﷺ نه په دي هکله احاديث روايت شوي دي.

ددې نه وروستو به دا دعا لس ځله ووايي: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» ځکه چې دا دعا هم د نبي کریم ﷺ څخه نقل ده.

د لمانځه نه وروستو دا اذکار لوستل سنت دي، فرض نه دي.

سنن رواتب (سنت لمونځ)

د هر مسلمان سړي او ښځي لپاره باید ده چه دماسپښښ د لمانځه نه مخکې څلور رکعته (سنت) او روسته یې دوه رکعته، او دماښام د لمانځه ورسته دوه رکعته، او همدارنگه د ماسختن د لمانځه نه وروسته دوه رکعته، او د سهار د لمانځه مخکې دوه رکعته سنت اوکړي، او دا ټول دولس رکعته دي، دپته (رواتب) سنت مؤکده وایي.

نبي کریم ﷺ به د اقامت (چه په سفر به نه وو) دا سنت په دوامداره توگه ادا کول، او په سفر کښې به یې پریښودل لیکن وتر او دسهار سنت به یې په دواړه حالاتو کښې ادا کول، غوره داده چه دا مؤکد سنت او وتر په کور کښې وکړل شي، او که په مسجد کښې اوکړي نو هم باک نلري ځکه چه نبي کریم ﷺ فرمایي دي:

«أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ».

د بنده غوره لمونځ هغه دی، چه په کور کښې اوکړي. (بخاری: ۷۳۱، مسلم: ۷۸۱)

او په دوامداره توگه ددي سنتو ادا کول جنت ته د تللو سبب دی، نبي کریم ﷺ په یو حدیث کښې چه امام مسلم روایت کړی دی، د ام المؤمنین (ام حبیبه) رضي الله عنها څخه فرمایي چه ما د نبي کریم ﷺ څخه دا ارشاد اوریدلی دی:

«مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّي لِلَّهِ كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ، إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ». څوک چه په شپه او ورځ کښې دولس رکعته نفل لمونځ اوکړي، الله تعالی به ورته په جنت کښې کور جوړ کړي. (مسلم: ۷۲۸)

او که یې د مازدیگر د لمانځه نه مخکښې څلور رکعته او همدارنگه د ماښام او ماسختن د لمانځه نه مخکښې دوه رکعته نفل لمونځ اوکړه، نو ښه به وي ځکه چه د نبي کریم ﷺ څخه ددي په باره کښې صحیح ثبوت او دلیل شته.

وصلی الله علی محمد واله وسلم

IslamHouse.com

 islamhouseps

 IslamHousePs

 IslamHousePs

 islamhouse.com/ps/

For more details visit
www.GuideToIslam.com

contact us :Books@guidetoislam.com

 Guidetoislam.org

 Guidetoislam1

 Guidetoislam

 www.Guidetoislam.com

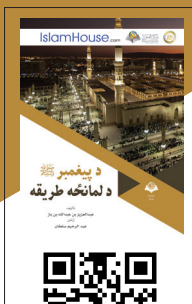
المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +٩٦٦١١٤٤٥٤٩٠٠ فاكس: +٩٦٦١١٤٩٧٠١٢٦ ص ب: ٢٩٤٦٥ الرياض: ١١٤٥٧

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

د پیغمبر ﷺ د لمانځه طریقه

IslamHouse.com

مرکز اصول
Osoul Center
www.osoulcenter.com

